

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci **žalobkyně: R. K.**, bytem S., proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 22.4.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 24.11.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2016, protože s ním nesouhlasí, neboť byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen její zhoršený zdravotní stav, který stručně popsala, proto dle ní odpovídá nadále invaliditě druhého stupně a nesouhlasila se snížením stupně invalidity; požadovala nové posouzení zdravotního stavu i připojených lékařských zpráv a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované. (K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím dne 23.2.2016 č.j. X žalovaná zamítla námítky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 24.11.2015, kterým jí byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 10.12.2015 namísto invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 5.11.2015 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož z důvodu*

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 23.2.2016 bylo novým posudkem vypracovaným lékařem ČSSZ dne 19.2.2016 zjištěno, že žalobkyně je invalidní, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje duševní schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%; žalobkyni byla přiznána s ohledem na další zdravotní postižení horní hranice 45%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.11.2015 a ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 19.2.2016 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost o 45%, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum změny invalidity: 5.11.2015 – den jednání OSSZ; doba platnosti posudku: 31.10.2018*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 4.5.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 23.2.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 24.2.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 4.8.2016 za účasti žalobkyně a odborného lékaře z oboru psychiatrie. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je depresivní porucha středně těžkého stupně (v dokumentaci smíšená anxiozně depresivní porucha, depresivní složka převládá) a dalšími závažnými postiženími s dopadem na pracovní schopnost jsou CC syndrom, polytopní VAS na podkladě degenerativních změn a koxartroza II.st. bilater. PK MPSV byla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město i námitkového řízení, pokud se týká hodnocení

poklesu pracovní schopnosti a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké postižení, depresivní či manické epizody středně těžké, dostatečně dlouhé remise, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit omezen. Míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 45% podle kapitoly V, položky 4c) přílohy vyhlášky, když na horní hranici taxace bylo hodnoceno i s ohledem k postižení páteře a nosných kloubů. Vzhledem k tomu, že žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, byla zvýšena tato hodnota podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 5% na celkových 50%. Dle komise žalobkyně není schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve velkém kolektivu, je schopna lehké práce na zkrácený úvazek. Datum vzniku invalidity druhého stupně komise stanovila dnem 27.8.2014, tj. dnem uvedeným v původním posudku; platnost posudku stanovena trvale vzhledem k charakteru a dosavadnímu průběhu onemocnění. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) ***nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.***

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.*

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle

okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 23.2.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání vyššího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 4.8.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je ***žaloba podaná důvodně, a soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 23.2.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.11.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení*** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatrnil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, když od doby vzniku této invalidity (tj. 27.8.2014) nedošlo ke změně stupně invalidity, a míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 50%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Tachov a poté na ČSSZ (celkem 45% míry poklesu pracovní schopnosti).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity uvedeného stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 46/2016-37 ze dne 10.10.2016, když rozhodnutí o snížení invalidity z druhého na první stupeň by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně již na základě posouzení na OSSZ Tachov či by vyhověla v řízení o námitkách její námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 24.11.2015.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala náklady tohoto řízení, proto žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.**

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 10. října 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně